

HỒI THỨ HAI TRĂM MƯỜI HAI

MIỆNG HỒ MA GIÁO LÀ PHẠM TỘI

Hướng Vấn Thiên nói vậy là nể mặt Lệnh Hồ Xung. Hắn thấy Bất giới hòa thượng cùng đi với quần ni phái Hằng Sơn lên núi thì đoán là như sư có liên quan tới phái này nên hắn không làm cho lão phải khó chịu.

Bất giới hòa thượng cười đáp:

- Núi Hoa Sơn đây không phải là nhà của bọn Ma giáo các người. Bản hòa thượng muốn đến thì đến, muốn đi là đi. Trừ thầy trò phái Hoa Sơn chẳng ai ngăn cấm được bản hòa thượng.

Nhà sư nói đến hai chữ "Ma giáo" là phạm vào điều tối kỵ trong Triều Dương thần giáo. Mọi người trong võ lâm tuy thường nhắc tới Ma giáo nhưng chỉ là nói lúc vắng họ còn trừ phi là cừu địch với Triều Dương thần giáo không ai lại công nhiên xưng hô như vậy.

Bất giới hòa thượng đã lòng dạ thẳng ngay lại mồm miệng mau lẹ, nói ra không sợ gì ai. Lão nghe Hướng Vấn Thiên quát đuổi mình xuống núi thì trong lòng bực tức còn kể gì đến đối phương người nhiều thế mạnh? Mặt khác lão vẫn nhâng nhâng không ra chiều khiếp sợ chút nào.

Hướng Vấn Thiên quay sang hỏi Lệnh Hồ Xung:

- Lệnh Hồ huynh đệ! Nhà sư điên khùng này có mối liên quan gì với quý phái?

Lệnh Hồ Xung đang bị đau nơi cạnh sườn và bụng dưới tưởng chừng chết đi sống lại. Chàng nghe Hướng Vấn Thiên hỏi vậy ngáp ngừng đáp:

- Vị Bất giới... đại sư này...

Rồi không thốt ra lời được nữa.

Nhậm Ngã Hành thấy Bất giới đại sư công nhiên kêu bản giáo là Ma giáo thì trong lòng tức giận vô cùng. Nhưng lão ngần ngại ở chỗ không chừng nhà sư kia có mối quan hệ sâu xa với Lệnh Hồ Xung nên không tiện hô người hạ sát. Lão không chờ Lệnh Hồ Xung nói hết câu đã quát lớn để ra oai:

- Sao không đập chết nhà sư điên khùng đó đi?

Lập tức tám vị trưởng lão mặc áo hoàng bào đồng thanh hô:

- Xin tuân mệnh!

Tám người cùng phóng quyền chưởng ra nhằm Bất giới hòa thượng đánh tới.

Bất giới hòa thượng kêu rầm lên:

- Các người ỷ đông người chăng?

Nhà sư mới nói được mấy tiếng thì tám trưởng lão đã đánh tới.

Bà bà lớn tiếng quát mắng:

- Thật là quân mặt dày.

Rồi mũi xuyên qua đám đông chạy lại đứng tựa lưng vào Bất giới hòa thượng vùng chưởng nghênh địch.

Tám vị trưởng lão đều là những nhân tài bậc nhất ở Triều Dương thần giáo. Bản lãnh họ tương đương với vợ chồng Bất giới hòa thượng thế mà tám người chọi hai thì làm gì chẳng chiếm được thượng phong?

Điền Bá Quang liền rút đơn đao, Nghi Lâm cầm trường kiếm xông vào vòng chiến nhưng hai người này võ công còn kém xa.

Bọn tám trưởng lão liền chia ra hai người để nghênh địch. Điền Bá Quang nhờ có đao pháp mau lẹ còn chống được một hồi nhưng Nghi Lâm mới qua lại mấy chiêu đã bị đối phương dồn cho thở hồng hộc.

Lệnh Hồ Xung đau quá cúi lom khom, tay trái ôm bụng, tay mặt rút trường kiếm ra la lên:

- Hãy khoan!... Hãy khoan!...

Chàng vùng thanh trường kiếm phóng ra liền tám chiêu bức bách bốn vị trưởng lão phải lùi lại rồi xoay mình đánh tám chiêu nữa. Mười sáu chiêu này đều thuộc về Độc Cô cửu kiếm chiêu nào cũng nhằm đâm vào huyết đạo trọng yếu của tám vị trưởng lão.

Tám vị trưởng lão bị Lệnh Hồ Xung đánh cho chân tay luống cuống phải lùi lại hết.

Lệnh Hồ Xung cúi rạp người xuống sát đất, gắng gượng lên tiếng:

- Nhậm... Nhậm giáo chủ! Xin giáo chủ vì tình văn bối mà tha cho bọn họ...

Còn hai chữ "xuống núi" chàng không nói ra được nữa.

Nhậm Ngã Hành thấy tình trạng này nghĩ thầm trong bụng:

- Đây chắc là những luồng chân khí dị chủng trong người y đã phát tác. Xem chừng con gái ta nhất quyết lấy y ta cũng luyện tiếu tài y mà lại không con trai phải trông vào y để tiếp nhiệm ngôi giáo chủ thân giáo sau này.

Lão nghĩ vậy liền gật đầu đáp:

- Lệnh Hồ chưởng môn đã xin tha thì bữa nay mở lối thoát cho họ.

Hướng Vấn Thiên lặng người tới, hai tay hấn vùng lên điểm vào huyết đạo bọn vợ chồng Bất giới hòa thượng, Điền Bá Quang và Nghi Lâm. Lão ra tay rất mau lẹ! Thật là một kỹ thuật phi thường. Bà bà tuy thân pháp tuyệt diệu mà cũng không tránh kịp.

Lệnh Hồ Xung kinh ngạc miệng lắp bắp:

- Hướng... Hướng...

Hướng Vấn Thiên cười nói:

- Lệnh Hồ chưởng môn cứ yên tâm! Thánh giáo chủ đã khoan hồng.

Hắn quay lại bảo thuộc hạ:

- Tám người hãy đến đây!

Tám tên giáo chúng mặc áo xanh, vượt đám đông tiến lại khom lưng nói:

- Kính cẩn tuân lời chỉ giáo của Hưởng tả sứ.

Hưởng Vấn Thiên nói:

- Phải bốn trai bốn gái mới được.

Lập tức bốn tên giáo đồ lùi lại để bốn nữ giáo tiến lên.

Hưởng Vấn Thiên nói:

- Bốn người này buông lời lỗ mãng, đáng lẽ phải tội chết nhưng thánh giáo chủ khoan nhân đại lộ nể mặt Lệnh Hồ chương môn không nổi xử trảm vậy các người công họ xuống núi rồi giải khai huyết đạo rồi buông tha ra.

Tám tên giáo đồ vâng lệnh công bốn người xuống núi.

Lệnh Hồ Xung và Doanh Doanh thấy bốn người bọn Bất giới thoát được họa sát thân mới thở phào một cái. Lệnh Hồ Xung nói:

- Đa... đa tạ...

Rồi chàng nằm phục xuống đất không đứng lên được nữa.

© [HQD](#)

